

## ĐỨC CHÚA TRỜI VẪN CÒN CHỜ ĐỢI.

**Kinh thánh:** Ê-sai 30:18-33

“18 Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm ơn cho các ngươi; Ngài sẽ được tôn lên mà thương xót các ngươi; vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời công nghĩa. Phước thay cho mọi kẻ trông đợi Ngài! 19 Vì dân này sẽ ở trong Si-ôn nơi Giê-ru-sa-lem; ngươi chẳng còn khóc lóc nữa. Khi ngươi kêu, Ngài chắc sẽ làm ơn; mới vừa nghe ngươi, Ngài liền nhậm lời. 20 Dầu Chúa ban bánh hoạn nạn và nước khốn khó cho các ngươi, các thầy giáo ngươi sẽ chẳng lẫn khuất nữa, mắt ngươi sẽ được thấy các thầy giáo ngươi. 21 Khi các ngươi xê qua bên hữu hoặc bên tả, tai các ngươi sẽ nghe có tiếng đằng sau mình rằng: Đây là đường đây, hãy noi theo! 22 Các ngươi sẽ lấy bạc bọc tượng chạm, lấy vàng thếp tượng đúc của mình làm ô uế, mà ném ra xa như đồ dơ bẩn, và bảo nó rằng: Hãy ra khỏi đây! 23 Chúa sẽ khiến mưa xuống trên giống các ngươi gieo ở đất; bánh lương thực từ đất sanh sản sẽ màu mỡ và dư dật; trong ngày đó, súc vật các ngươi sẽ ăn cỏ nơi đồng rộng. 24 Bò và lừa con cày ruộng sẽ ăn thóc ngon mà người ta dè bằng mừng với nia. 25 Đến ngày chém giết lớn, khi đồn lũy đổ xuống, thì trên mọi núi cao đồi cả sẽ có những suối nước chảy. 26 Sáng mặt trăng sẽ chói lói như sáng mặt trời, và sự sáng mặt trời sẽ lớn hơn bảy lần, như vốn là sự sáng của bảy ngày, trong ngày Đức Giê-hô-va buộc dấu vết của dân Ngài, và chữa lành vết thương nó. 27 Đây, danh Đức Giê-hô-va từ xa mà đến; cơn giận phừng phừng, như khói đậm bay lên, môi đầy thanh nộ, lưỡi giống như lửa nuốt. 28 Hơi thở Ngài khác nào sông vỡ lở, nước lên ngập đến cổ. Ngài lấy cái sàng hủy diệt mà sàng các nước, và dùng cái khóp dẫn đi lạc đường mà khóp hàm các dân. 29 Bây giờ các ngươi sẽ xướng ca như trong đêm giữ lễ thánh. Các ngươi sẽ có sự vui trong lòng, như kẻ thổi sáo mà lên núi Đức Giê-hô-va, đến cùng vàng Đá của Y-sơ-ra-ên. 30 Đức Giê-hô-va sẽ làm cho nghe tiếng oai nghiêm Ngài. Ngài sẽ tỏ cánh tay hăm dọa của mình ra, giữa cơn giận Ngài, những ngọn lửa nuốt, gió táp, bão, và mưa đá. 31 Vì, A-si-ri sẽ nghe tiếng Đức Giê-hô-va mà run sợ. Ngài sẽ lấy roi đánh A-si-ri; 32 và mỗi khi Đức Giê-hô-va lấy roi định đánh nó, thì người ta sẽ nghe tiếng trống và đàn cầm; và, trong những trận mạc Đức Giê-hô-va sẽ vung cánh tay mà tranh chiến cùng nó. 33 Vì Tô-phết đã sửa soạn từ xưa; sẵn sẵn cho vua. Nó sâu và rộng, trên có lửa và củi thật nhiều; hơi thở của Đức Giê-hô-va như suối lưu hoàng nhúm nó.”

**Gợi ý bài học:** Trong phần trước của Ê-sai 30, dân Giu-đa đã phạm một sai lầm rất lớn. Đứng trước sự đe dọa của A-si-ri, thay vì tìm kiếm Đức Chúa Trời, họ chạy đến Ai Cập. Họ tin vào kế hoạch của mình, dựa vào sức mạnh của con người và thậm chí từ chối nghe những lời Đức Chúa Trời không vừa ý họ. Nếu vậy, có từ bỏ họ không? Thật bất ngờ, câu 18 nói: “Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm ơn cho các ngươi” Dân sự đã không chờ đợi Chúa, **nhưng Chúa lại chờ đợi họ.** Họ quay lưng với Ngài, nhưng Ngài không quay lưng với họ. Họ tìm kiếm Ai Cập, nhưng Đức Chúa Trời vẫn chờ họ quay trở về. Đây là một hình ảnh rất đẹp về ân điển.

Đức Chúa Trời không vui thích khi con người bị đoán phạt. Ngài mong muốn người có tội nhận biết con đường sai lạc của mình và quay trở lại với Ngài. Có những lúc chúng ta nghĩ: *“Tôi đã đi quá xa rồi.” “Tôi đã phạm quá nhiều sai lầm.” “Có lẽ Chúa đã thất vọng và từ bỏ tôi.”* Nhưng Ê-sai 30 cho chúng ta thấy một Đức Chúa Trời khác. **Ngài vẫn đang chờ đợi.** Không phải vì tội lỗi của chúng ta không nghiêm trọng, nhưng vì lòng thương xót của Ngài lớn hơn sự thất bại của chúng ta.

Ê-sai 30:21 mô tả một hình ảnh rất dịu dàng: “Khi các người xê qua bên hữu hoặc bên tả, tai các người sẽ nghe có tiếng đằng sau mình rằng: Đây là đường đây, hãy noi theo!” Hãy hình dung một đứa trẻ đang bước đi nhưng không biết mình phải đi hướng nào. Người cha không bỏ mặc nó. Người luôn đi phía sau và nhẹ nhàng nói: **“Không phải đường đó. Đây mới là đường. Con hãy đi theo đường này.”** Đức Chúa Trời cũng như vậy. Ngài không phải là Đấng chỉ đứng từ xa ra lệnh cho chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời **đồng hành và dẫn dắt.** Có lúc chúng ta rẽ sang bên phải. Có lúc chúng ta rẽ sang bên trái. Có lúc vì sợ hãi, tham vọng hay sự tính toán của mình mà chúng ta đi sai đường. Nhưng nếu tâm lòng vẫn còn biết lắng nghe, Chúa sẽ tiếp tục nhắc nhở: **“Đây là đường, hãy đi theo.”**

Một sự thay đổi rất rõ xảy ra sau khi dân sự kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời. Câu 22 nói rằng họ sẽ vứt bỏ những tượng bằng bạc và vàng của mình như những vật ô uế. Trước đây, đó là những thứ họ quý trọng. Họ tin cậy chúng. Họ tìm kiếm sự an toàn nơi chúng. Nhưng khi thật sự trở về với Đức Chúa Trời, họ bắt đầu nhận ra: **Những điều mình từng nắm giữ không thể cứu mình.** Đây chính là dấu hiệu của sự phục hồi thật. **Sự phục hồi bắt đầu bằng việc trở về với Chúa và tiếp tục bằng việc từ bỏ những điều từng thay thế vị trí của Chúa.** Thần tượng của chúng ta hôm nay có thể không phải là một bức tượng bằng vàng hay bạc. Đó có thể là tiền bạc, Địa vị, Công việc, Một mối quan hệ, Năng lực của bản thân, Sự công nhận của người khác. Hoặc thậm chí là khả năng kiểm soát mọi việc theo ý mình. Bất cứ điều gì chúng ta thay thế vị trí của Đức Chúa Trời đều có nguy cơ trở thành thần tượng. Khi thật sự gặp Chúa, chúng ta bắt đầu có khả năng buông những điều ấy xuống.

Từ câu 23 trở đi, Ê-sai mô tả một bức tranh rất đẹp. Mưa xuống, Đất sinh hoa lợi, Gia súc có thức ăn dư dật, Nước chảy trên núi, Ánh trắng sáng như mặt trời và ánh mặt trời trở nên rực rỡ hơn. Đây không đơn giản là lời hứa rằng: **“Tin Chúa thì cuộc sống sẽ giàu có và thuận lợi.”** Bức tranh này muốn nói đến một điều sâu xa hơn: **Khi mối quan hệ giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài được phục hồi, sự chữa lành của Ngài bắt đầu lan tỏa vào toàn bộ đời sống.** Đặc biệt câu 26 nói: “trong ngày Đức Giê-hô-va buộc dấu vết của dân Ngài, và chữa lành vết thương nó” Đây là hình ảnh rất đẹp về Đức Chúa Trời. Ngài không chỉ nói: **“Ta tha thứ cho con.”** Ngài còn cúi xuống **bằng bó những vết thương.** Có những hậu quả của những quyết định sai không biến mất ngay lập tức. Có những vết thương cần thời gian. Có những điều đã đổ vỡ cần được xây dựng lại. Nhưng Đức Chúa Trời không chỉ đưa chúng ta ra khỏi tội lỗi rồi để chúng ta tự chữa lành. **Ngài là Đấng phục hồi những gì đã bị tổn thương.**

Cuối phân đoạn, A-si-ri lại xuất hiện. Đây chính là thế lực khiến Giu-đa hoảng sợ đến mức phải chạy sang Ai Cập cầu cứu. Nhưng cuối cùng, ai giải quyết A-si-ri? Không

phải Ai Cập. Không phải những con ngựa chiến. Không phải kế hoạch ngoại giao của Giu-đa. **Chính Đức Chúa Trời.** Câu 31 nói rằng bởi tiếng của Đức Giê-hô-va, A-si-ri sẽ kinh khiếp. Điều rất đáng chú ý là trong khi Đức Chúa Trời chiến đấu, dân Ngài lại được mô tả với **trống và đàn cầm**. Nói cách khác: **Đức Chúa Trời chiến đấu, còn dân Ngài thờ phượng.** Trước đó họ hoảng loạn vì A-si-ri. Bây giờ họ có thể ca hát bởi họ nhận ra rằng kẻ thù mình sợ hãi vẫn nằm dưới quyền tể trị của Đức Chúa Trời.

Điều đó không có nghĩa là chúng ta không phải đối diện với khó khăn. Nhưng nó nhắc chúng ta rằng: **Điều khiến tôi sợ hãi không lớn hơn Đức Chúa Trời mà tôi đang tin cậy.** Ở phần trước, Đức Chúa Trời đã nói với dân sự: **“Hãy yên lặng và tin cậy.”**

Nghĩa là: **“Các con hãy chờ đợi Ta.”** Nhưng đến câu 18, chúng ta khám phá một điều còn cảm động hơn: **Chính Đức Chúa Trời cũng đang chờ đợi họ.** Chúng ta thường nghĩ rằng chỉ có mình đang chờ Chúa. Chờ câu trả lời. Chờ một cánh cửa mở ra. Chờ hoàn cảnh thay đổi. Chờ một lời cầu nguyện được đáp lời. Nhưng đôi khi, trong chính khoảng thời gian ấy, **Chúa cũng đang chờ chúng ta.** Chờ chúng ta thôi chạy. Chờ chúng ta buông điều mình đang cố nắm giữ. Chờ chúng ta từ bỏ “Ai Cập” của mình. Chờ chúng ta quay lại. Chờ chúng ta đủ yên lặng để nghe: **“Đây là đường, hãy đi theo.”** Có thể điều cần thay đổi trước tiên không phải là hoàn cảnh bên ngoài.

**Có thể Chúa đang chờ một điều thay đổi bên trong chúng ta.**

Nếu hôm nay bạn đang ở trong một thời gian chờ đợi, đừng vội kết luận rằng **Đức Chúa Trời đang im lặng nghĩa là Ngài không làm gì.** Ngài vẫn đang làm việc. Và nếu bạn cảm thấy mình đã đi xa khỏi Chúa, cũng đừng nghĩ rằng đã quá muộn để trở về. **Đức Chúa Trời không từ bỏ cuộc đời bạn.** Ngài vẫn chờ đợi để làm ơn. Ngài vẫn chỉ đường. Ngài vẫn chữa lành. Ngài vẫn xử lý những điều khiến bạn sợ hãi. Phần của chúng ta không phải là chạy trước Đức Chúa Trời, mà là **trở về, lắng nghe, tin cậy và bước đi theo con đường Ngài chỉ dẫn.**

### **Câu hỏi suy ngẫm áp dụng bài học:**

1. Có điều gì khiến tôi nghĩ rằng mình đã đi quá xa để có thể quay trở lại với Chúa không? Hôm nay tôi có thể tin rằng Ngài vẫn đang chờ đợi tôi không?
2. Có “thần tượng” nào tôi cần vứt bỏ không? Điều gì tôi đang dựa vào để tìm kiếm sự an toàn, giá trị hoặc tương lai thay vì Đức Chúa Trời?
3. Trong vấn đề tôi đang chờ đợi hiện nay, Chúa có thể đang muốn thay đổi điều gì trong chính tôi trước khi Ngài thay đổi hoàn cảnh?